

Publicerad 2013-12-29 22:53 av FeP

Idag läste jag texten för den jag skrivit dikten till, reaktionen blev att den tyckte att dikten var fin, jag hoppas att även ni tycker om den!

Ett Farväl

Jag följer dej dit där vi ska skiljas åt

Hela situationen känns som en sorlig låt

Jag är glad att jag träffat dig ännu en gång men

Kan inte låta bli att undra när vi ska ses igen

Du har bråttom och ger mig en slarvig kram

Kvar står jag förkrossad, tyst och lam

Upp på den stora bussen kliver du

För varje steg går mitt hjärta mer itu

Jag vill vinka av dig

Men vet inte om du ser mig

Känner mig så tung när jag går där ifrån

På mitt hjärta har du gjort ett långt lån

Och jag vet att jag inte får det tillbaka

Av all gråt skakar min haka

Men jag får inte börja gråta redan

Nej, det får jag göra sedan

Jag går så snabbt som det bara går

Så snabbt så att det blåser i mitt hår

Den stickande känslan i halsen kommer gång på gång

Och vägen hem är ganska lång

När jag kliver av min buss är det öde

Och mina tårar börjar genast rinna i ett snabbt flöde

Det blir kallt och jag fryser

Tänker på allt kul vi gjort och ryser

Vill ringa till någon och bara gråta ut

Så att sorgen sedan kan ta slut

Men vill inte störa någon som inte har med detta att göra

För varför skulle de på mig vilja höra

Torkar tårarna och går in till mig

Inte visa att jag gråtit... Åh nej

Slänger mig på din säng som står kvar och försöker vila

Smärtan som jag känner försöker jag sakta från hjärtat sila

Den kudde som du använt luktar jag på

För det känns som att du fortfarande är här då

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren FeP med Poeter.se id #39796 innehar upphovsrätten